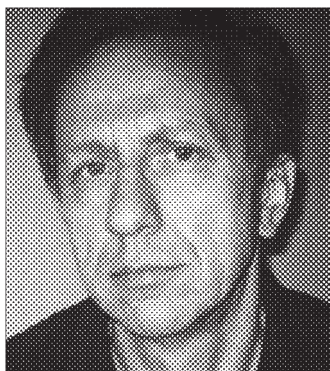
ГРАМАДЗЯНСКІЯ ІНІЦЫЯТЫВЫ
№1, СТУДЗЕНЬ 2013
ВЫДАЕЦЦА З 1997 ГОДА
ІНФАРМАЦЫЙНЫ БЮЛЕТЭНЬ

ТРЕТИЙ СЕКТОР

Гражданское общество глазами социолога*



Сергей НИКОЛЮК

По аналогии с колоритным персонажем из кинофильма «Карнавальная ночь» я бы осмелился утверждать, что сам факт существования или отсутствия в Беларуси гражданского общества (далее ГО) науке неизвестен. Согласно популярной точке зрения, оно есть, но прозябает в зачаточном состоянии, и ответственность за это следует возложить на авторитарный режим [...].

Обратимся к противоположной точке зрения, которая не столь популярна. Ее сторонники утверждают, что в Беларуси ГО, безусловно, имеется, причем мощное и всепроникающее. Его не замечают, потому что не там ищут. Простой пример. Многие городские семьи имеют сегодня участки земли в садоводческих кооперативах. Для их организации людям потребовалось сообща решить целый ряд вопросов, начиная с выделения земли и заканчивая организацией охраны. Подсчитать финансовые затраты в масштабах республики (жилые и хозяйственные постройки и т.п.) не представляется возможным, но ясно, что счет следует вести на десятки миллиардов долларов. И все это из собственных карманов граждан без государственной и спонсорской помощи!

На чьей стороне правда? Без Гегеля тут не разобраться. Термин «гражданское общество» он впервые ввел в работе «Философия права». Согласно великому диалектику, ГО есть множество граждан государства, взаимодействующих между собой вне семьи с целью удовлетворения своих общих (своекорыстных) интересов. В этом смысле наши дачники, решающие совместно вопросы по прокладке водопровода к своим «скворечникам» - самые что ни на есть типичные представители ГО.

Но имеется и более современный взгляд на данную проблему. Обратимся за помощью к классику политологии Ральфу Дарендорфу. Он выделяет три критерия ГО. Первый - автономия организаций (прежде всего от государства). Второй - гражданское сознание. Как тут не вспомнить Джона Кеннеди: «Не спрашивай, что Америка сделала для тебя, спроси, что ты сделал для Америки!» Третий – публичность деятельности ГО.

Динамика ответов на вопрос: «Что чаще всего, по Вашему мнению, ведет к богатству?», % *(возможно более одного ответа)*

Вариант ответа	12'93	01'07	03'08
Личные связи	72	43	47
Нечестность	56	16	25
Труд	37	68	59
Талант	32	35	25
Везение	30	39	34
Образование	22	38	32

Здесь и далее данные НИСЭПИ

Баня как социальный институт

Нетрудно заметить, что объединение дачников двум из трех критериев Дарендофа не соответствуют. Их гражданское сознание за грядками и газонами с гномиками не просматривается. А что

>>> 2

1 <<<

касается публичности, то дача – это идеальное место для того, чтобы спрятаться от всевидящего ока государства.

По мнению Симона Кордонского, одного из самых оригинальных российских мыслителей, сильное, но не стремящееся организовываться ГО – один из ключевых элементов нашей (незападной) специфики. Его неорганизованность - оборотная сторона жестко организованного государства. Отношения между государством и ГО примерно такие же, как отношения между изображениями на аверсе и реверсе монеты. Если смотреть с одной стороны монеты, например с той, на которой написано «государство», то ГО не разглядишь. Видна будет только коррупция. Если смотреть со стороны ГО, то не видно государства, оно распадается на плохих и хороших чиновников, с помощью которых можно - или нельзя - «решать проблемы» […].

Особенно наглядна специфика нашего ГО, если посмотреть на нее с точки зрения специфики нашего государства, которая заключается в концентрации ресурсов для дальнейшего их перераспределения по справедливости. Ответственными же за то, что считать справедливым, а что нет, естественно является государство в лице чиновников. Они же отвечают и за концентрацию, а фактически отъем, ресурсов у непосредственных производителей.

Если дать чиновникам волю, то они изымут все (как тут не вспомнить Северную Корею). Но у нас до этого не доходит, и все благодаря ГО. Что такое «баня с девочками и без»? Это мощный социальный институт по отчуждению государственных ресурсов в пользу отдельных граждан. Институт бани – частный случай института блата или личных связей. В годы постперестроечного хаоса его роль в выживании населения наряду с нечестностью чрезвычайно возросла (см. табл.), но и в условиях так называемой стабильности он сумел закрепиться на «призовом» втором месте.

Реинкарнация «приводных ремней»

Свой взгляд на ГО имеется у государства. Приведу цитату из Послания-2011: «На Западе укоренилось ущербное мнение о том, что в Беларуси только оппозиционные партии и неформальные организации определяют понятие «гражданское общество». Но это им так хотелось бы, мы их понимаем... Однако это в корне неверно. Во-первых, потому что они малочисленны и не представляют широких слоев населения (я о партиях веду речь). А во-вторых, у нас есть действительно массовые и пользующиеся авторитетом у людей общественные объединения. Краеугольными опорами нашего общества являются Советы депутатов, профсоюзы, ветеранские, молодежные и женские организации».

В известном идеологическом докладе роль перечисленных опор сведена к обеспечению связи «народа с органами власти» […]. Особенно наглядно это видно на оценке властью роли профсоюзов […]. Перед нами до боли знакомые по советским временам «приводные ремни», с помощью которых коммунистическая партия мобилизовала население на выполнение пятилетних планов. Коммунисты никогда не рассматривали профсоюзы в качестве добровольных объединений работников для защиты своих интересов. Они поголовно загоняли в профсоюзы рабочих и служащих для того, чтобы ими было проще управлять. В этом смысле в Беларуси ничего не изменилось, т.к. между государством и профсоюзами складываются не договорные отношения как между двумя равноценными субъектами, а исключительно отношения вертикальные по оси начальник-подчиненный.

Обратимся вновь к Дарендорфу: «Совершенно очевидно, что для всех диктаторских притязаний структуры ГО - как бельмо в глазу. Авторитарные правители позволяют им существовать разве что в виде приватных ниш «внутренней эмиграции». Это, однако, противоречит публичному по сути своей характеру гражданского общества».

Результаты целенаправленной политики власти четко фиксируются в опросах НИСЭПИ. Так в мае 2011 г. только 1% респондентов отметил, что состоит в независимых профсоюзах, в то время как на свое членство в официальных профсоюзах указало 43%! Подобным образом организованные профсоюзы, вопреки заявлениям Лукашенко, не рассматриваются обществом в качестве точки опоры. Вот почему при ответе на вопрос «С кем Вы в наибольшей степени связываете надежды на выход Беларуси из кризиса?» в марте 2012 г. профсоюзы отметили всего лишь 3% опрошенных.

От принуждения к burgerlische Gesellschaft

Жизнь, как однажды заметил Путин, - это очень простая штука. Верит ли он в простоту жизни на самом деле – мне неизвестно, но, несомненно, он хочет, чтобы так оно и было. Ибо сложность, разнообразие, непредсказуемость - все, это атрибуты ГО, без которых невозможно развитие. За сведением всего богатства ГО к нескольким опорам, о которых постоянно напоминает Лукашенко, - тот же страх перед разнообразием жизни. Одна из задач государственных СМИ – максимальное упрощение реальности. Следует признать, что определенные успехи в данном направлении достигнуты. На вопрос «Назовите, пожалуйста, общественные организации, объединения в Беларуси, которые Вы знаете, слышали о них?» (май 2011 г.) только 6 организаций преодолели барьер статистической погрешности в 3%. В лидерах с большим отрывом оказались БРСМ – 43% и профсоюзы -27%. Далее расположились ОО «Белая Русь» - 6%, молодежные организации антиправительственного толка – 5%, пионерская организация и Красный крест – по 4%. Вот собственно и все!

Какой самый популярный путь приводит белорусов к членству в общественных организациях? Вне конкуренции – принуждение. Его в мае 2011 г. отметил 21% опрошенных. На втором месте оказался вариант «посоветовали друзья и знакомые» (6%),

>>> 3

2<<<

на третьем месте - «посоветовали родные» (2%).

Из нормальных (в западном понимании) ГО у нас формируются только обслуживающие витальные потребности населения. Это происходит там и тогда, где и когда какие-то ценности (право на свое жилье и т.д.) поставлены выше ценностей государства. Последний пример – акция протеста членов садового товарищества «Быкачено», открыто выступивших против строительства на территории их товарищества белорусско-китайского индустриального парка.

Казалось бы, у подобных форм гражданской активности нет серьезных перспектив. Ну, пошумят, возможно, отстоят свои «скворечники», и на этом все закончится. Но не стоит забывать, что на родине ГО их строительство начиналось с burgerlische Gesellschaft, т.е. с того, что у нас принято считать мещанским обществом, а не с массовых политических протестов. Начинается все с усилий по налаживанию нормальной жизни для себя и своих близких. Только таким путем возможно формирование личных интересов, без которых невозможно взаимодействие граждан между собой вне семьи с целью удовлетворения личных интересов.

**Печатается с небольшими сокращениями*

КУЛЬТУРА

Культурная пляцоўка па пошуку партнёраў

В а ўсіх рэгіёнах Беларусі прайшлі дыскусіі на тэму "Культура паляпшае жыццё", якія ладзіла грамадская кампанія "Будзьма беларусамі!". Імпрэза ў фармаце афлайнавага токшоу пад назвай "Культурны клімат Гомеля: холадна ці горача?" адбылася і ў нашым горадзе.

Творчыя людзі сабраліся ў зале прэс-канферэнцыі гатэля "Замкавы" абмеркаваць, што трэба рабіць, каб родны горад быў культурна адметным. Разважаць і спрачацца на гэтую тэму можна бясконца: само паняцце "культура" вельмі шматграннае. Дарэчы, аб гэтым на самым пачатку сказала каардынатар кампаніі "Будзьма беларусамі!"Ніна Шыдлоўская. Яна адзначыла, што беларускамоўная культура — поўнавартая, сучасная, модная і перспектыўная. Многія з яе праяў адпавядаюць сусветным трэндам.

— Беларускі народ каштоўны для свету, папершае, сваёй культурнай адметнасцю,— падкрэсліла яна. — Наша грамадская кампанія працуе дзеля таго, каб беларусы прапусцілі гэту думку праз сябе, замацавалі яе і жылі ёю так, як жывем ёю мы. "Будзьма беларусамі!" ствара пляцоўкі для дыскусій у розных аспектах культуры, таму што культура часта асацыіруецца ў людзей толькі з нейкімі мастацкімі праявамі, культурнымі мерапрыемствамі, і ўсё на гэтым. А нам хацелася б гаварыць і пра культуру ў іншых сферах жыцця: пра культуру побыту, культуру зносін і гэтак далей. У такіх дыскусіях нараджаецца іншы ракурс, з якога мы можам паглядзець на нашы праблемы.



Увогуле выступ Ніны Шыдлоўскай быў вельмі яскравы, пасля яго склалася прадчуванне грунтоўнай размовы. Бо, вядома ж, у кожнага свой культурны ўзровень і свае прыхільнасці. Сцэнаром імпрэзы было прадугледжана, што вядоўца і чатыры спікеры пачынаюць гутарку, а астатнія запрошаныя будуць задаваць ім пытанні ды спрачацца.

Любая дыскусія — гэта цікава. Вядома ж, у кожнага склалася асабістае ўражанне ад спрэчак. Што тычыцца мяне, то я чакала больш сур'ёзнай размовы на больш прадметныя тэмы. Бо спачатку не пакідала адчуванне чагосьці няўцямнага. На мой погляд, кожны са спікераў, безумоўна, цікавая асоба: навуковы супрацоўнік Веткаўскага музея стараабрадніцтва і беларускіх традыцый імя Ф. Р. Шклярава Андрэй Скідан, кіраўніца танцклуба "Карункі крокаў", арганізатар флі-маркетаў,

>>>4

3 <<<



гістарычнага балю Алена Рыжанькая, вандроўніца, блогер Крысціна Карчэўская, заснавальнік гомельскага партала "The Mag" Аляксей Чаранкевіч.

Але, нягледзячы на гэта, у першай частцы ток-шоу размова ішла аб усім і ні аб чым. Было сумна слухаць, не хапала розных пунктаў гледжання, канкрэтыкі. Бадай, быў адзіны пас апанентам ад Андрэя Скідана наконт таго, што пакаленне Next праводзіць больш часу ў віртуальным жыцці, тады як рэальнае значна цікавейшае, але ж ён не быў успрыняты.

Увогуле думкі, якія выказвалі іншыя спікеры, амаль што не тычыліся культуры Беларусі і не неслі глыбокага сэнсу. Для таго, каб размова захапляла ўжо з першых хвілін, хацелася б надалей пазбягаць павярхоўнасці, для чаго спікерам не перашкаджала б больш грунтоўна рыхтавацца да дыскусіі.

На мой погляд, на імпрэзе былі творчыя асобы, якія б задалі зусім іншы тон размове. Напрыклад, Валя Міронава, што разам з Цімафеем Палуніным, які вырабляе дуды і валынкі, стварыла гурт "Млын Сонца". Яны граюць сярэднявяковую еўрапейскую, традыцыйную беларускую ды сучасную музыку ў стыле фолк-фэнтэзі. Валя таксама піша песні, ладзіць танцавальныя этнавечарыны, акрамя гэтага разам з іншымі супрацоўнікамі Веткаўскага музея праводзіць цікавыя этнічныя мерапрыемствы для моладзі і не толькі. На жаль, Валянціна Міронава не выказала на імпрэзе аніводнай са сваіх думак наконт культурнага жыцця Гомеля, хаця яе меркаванні асабіста для мяне былі б вельмі цікавымі.

У цэлым было закранута шмат розных пытанняў. Напрыклад, нежаданне беларусаў размаўляць на роднай мове, хамскія паводзіны каментатараў у сеціве і іншыя. Але ж больш за ўсё мяне зацікавілі выступы дзвюх асоб.

Прадзюсар арт-вёскі "Чырвоны Кастрычнік" Кірыл Краўцоў ладзіць штогадовыя фэсты з аднайменнай назвай. Ён распавёў аб тым, як на працягу года "экспартаваў" беларускую культуру па-за межамі нашай краіны. Нагадаем, што Кірыл Краўцоў — удзельнік знакамітай вандроўкі "З табурэтам да акіяна".

— Сустрэча мне спадабалася, таму што такая імпрэза дае магчымасць пазнаёміцца людзям, неабыякавым да культуры горада, па-другое, таму што мовай канферэнцыі была беларуская, — падзяліўся меркаваннямі з "ГП" Кірыл Краўцоў. — Я развіваю культурную дзейнасць пад эгідай агратурызму. Тут гучалі думкі, што хтосьці б пачаў нешта рабіць, але шмат нейкіх бар'ераў. Асабіста мне ўлады не перашкаджаюць займацца сваёй справай. А калі яшчэ будуць успрымаць мае этнафэсты як важнае культурнае мерапрыемства Гомельшчыны, буду вельмі задаволены.

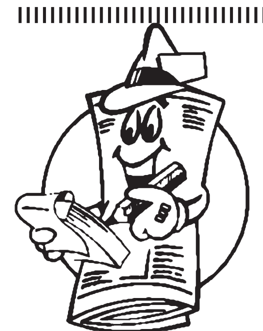
На пытанне, якая падтрымка ад улады яму б спатрэбілася, прадзюсар арт-вёскі адказаў: "Бадай што арганізацыя транспарту з Гомеля ў вёску Чырвоны Кастрычнік, што ў Рэчыцкім раёне, на час фэста, ды падтрымка міліцыі і МНС".

Але ж вернемся да ток-шоу. Закрануў мяне і выступ рэжысёра Аляксея Бычкова.



>>> 5

4 <<<



Ён распавёў, што ставіць зараз у выпраўленчай калоніі чарговы спектакль з удзелам жанчын, якія адбываюць пакаранне. Гэта, на мой погляд, варта ўвагі. Ужо пасля імпрэзы я даведалася, што спектакль будзе па п'есе Астроўскага "Жаніцьба Бальзамінава". Хіба не цудоўна, што творчы чалавек нясе культуру ў месцы не гэтак аддаленыя? Але ж гэта чамусьці таксама не абмяркоўвалася. Дарэчы, менавіта Аляксей Бычкоў адзначыў, што пачынаць заўсёды трэба з сябе: калі кожны з нас будзе культурна развівацца, гэта паўплывае на стан агульнай культуры грамадства.

Такім чынам, другая палова імпрэзы, на мой погляд, была больш фактурнай і таму цікавай. Бадай, толькі Кірыл Краўцоў і Аляксей Бычкоў агучылі канкрэтныя праекты.

Вельмі спадабалася мне думка адной апаненткі, якая заўважыла, што ёсць людзі, якія робяць многа шуму вакол сябе, але ж якім няма пра што канкрэтна распавесці. Можна доўга спрачацца, што ёсць праблемы з культурай, што іх патрэбна вырашаць. Але ж, як толькі даходзіць да справы, яны тут жа даюць задні ход: "Асабіста я нічога рабіць не хачу". Вельмі важна, каб усе размовы выліліся ў канкрэтныя дзеянні. Спачатку трэба зрабіць свой унёсак у культурнае жыццё горада і толькі потым скардзіцца.

Паводле каардынатара праекта па Гомельскай вобласці Яўгена Меркіса, працяг будзе, бо гэта сустрэча не з разраду "пагаманілі і разыйшліся". У сакавіку ў Гомелі адбудзецца "Кірмаш праектаў", на якім кожны можа прэзентаваць свой творчы праект ці ідэю адносна культуры горада.

— Пяць праведзеных ва ўсіх абласных цэнтрах ток-шоу паказалі, што ў нас ёсць людзі, якім культура неабыякава, таксама ёсць і людзі з ідэямі і жаданнем нешта рабіць. Бракуе платформы для абмену ідэямі і пошуку партнёраў — прычым як паміж асобнымі людзьмі, так і паміж сектарамі грамадства, — паведаміў "ГП" Алесь Плотка, PR-менеджар "Будзьма беларусамі!". — Менавіта таму ў наступных ток-шоу і грамадскіх прэзентацыях асноўны акцэнт будзе рабіцца на канкрэтныя прапановы, іх разгляд і пошук зацікаўленых адзін у адным бакоў. Напрыклад, "Хачу літаратурную кавярню — шукаю адміністратара і зацікаўленасць горада ў маім праекце".

Ён таксама адзначыў, што абмен меркаваннямі дазваляе культрэгерам разумець, што план работы чыноўніка не пішацца за дзень, а чыноўнікам ад культуры — што грамадскія ініцыятывы, канцэрты ды паэтычныя вечарыны вельмі добра кладуцца ў план.

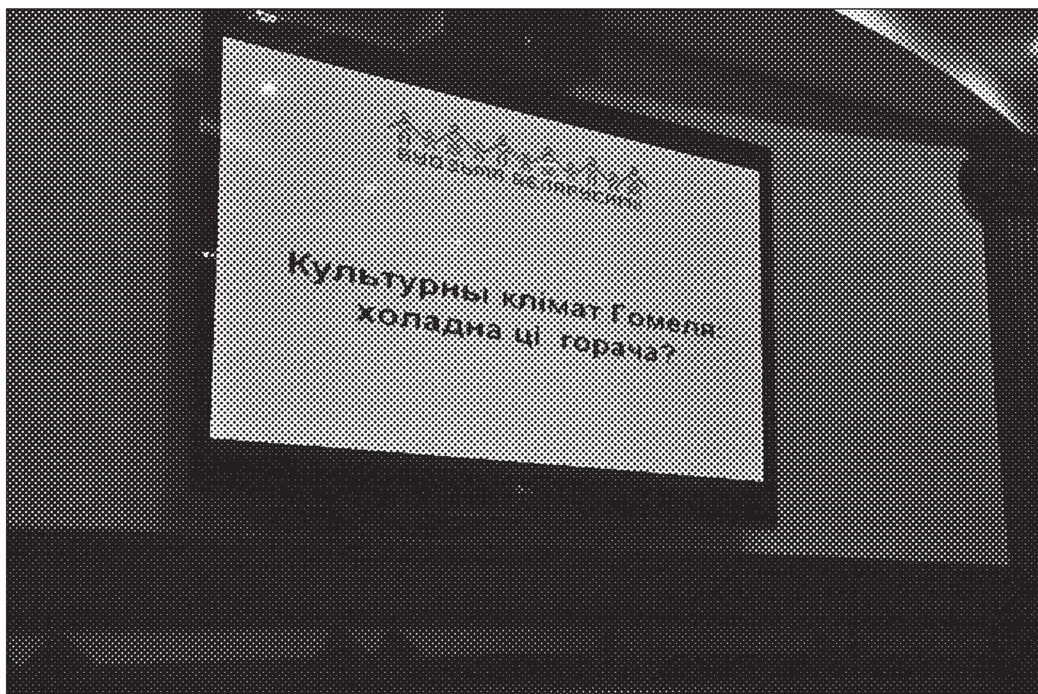
— Прыемна, што супольныя крокі адбываюцца ў Магілёве, дзе разам з гарвыканкамам ладзіцца "Кірмаш праектаў", — дадаў Алесь Плотка. — Яшчэ прыемней мне, як гамельчуку, было б, калі і родны горад меў у выніку такіх дыскусій і прапаноў прыгожыя праекты, якія рабілі б жыццё ў ім яшчэ лепшым.

Трэба падкрэсліць, што на сустрэчах у іншых абласных цэнтрах прысутнічалі прадстаўнікі афіцыйнай улады. Некаторыя з іх былі на ток-шоу нават у якасці спікераў. Ёсць ужо канкрэтныя вынікі такога супрацоўніцтва: Магілёўскі гарадскі выканаўчы камітэт стаў партнёрам прэзентацы грамадскіх культурных праектаў для гадавой праграмы "Магілёў — культурная сталіца СНД і Беларусі — 2013". Дарэчы, на яго сайце можна пабачыць аб'яву аб "Кірмашы праектаў".

— Мы таксама прынялі б удзел, калі б ток-шоу адбывалася ў другі дзень, — паведаміла "ГП" начальнік аддзела культуры Гомельскага гарвыканкама Кацярына Дзегцярова.
— Як толькі атрымалі запрашэнне на імпрэзу, адразу ж патлумачылі, што ў гэты дзень будзе шмат мерапрыемстваў, у тым ліку і культурных, прысвечаных 75-годдзю Гомельскай вобласці. Што тычыцца "Кірмашу праектаў", нам гэта вельмі цікава. З задавальненнем прымем удзел у гэтым мерапрыемстве, бо маем вялікі інтарэс да інавацыйных праяў і форм работы, якія тычацца культурнага жыцця. Мы маем намер падтрымліваць як невялікія самадзейныя, так і буйныя міжнародныя праекты, дапамагаць у іх рэалізацыі.

P. S. Які мусіць быць вынік з усяго гэтага? — запытаецеся вы. Кампанія "Будзьма беларусамі!" абвясціла ўжо старт "Кірмашу праектаў" у Гомелі.

Напрыканцы хацелася б сказаць, што асабіста я дзвюма рукамі за правядзенне такіх мерапрыемстваў. Бо культуры зашмат не бывае. Па-першае, хацелася б, каб фармавалася паняцце "этнакультура", па-другое, абуджаўся гонар за тых, хто яе нясе. Бо ганарыцца ёсць і кім, і чым!



Наталля ПРЫГОДЗІЧ
Фота: аўтара

СПАДЧЫНА

Цыкл лекцый па драўлянай забудове распачынаецца ў Гомелі

Пачынаючы з лютага, ў Філіяле Веткаўскага музею народнай творчасці плануецца шэраг сустрэч, прысвечаных драўлянай архітэктуры Гомеля.

Мы паразмаўлялі з супрацоўнікам музею, даследчыкам драўлянай архітэктуры Андрэем Скіданам.



- Распавядзіце пра тэматыку сустрэч.

Будзе праведзена 6 лекцый, прысвечаных драўлянай архітэктуры Гомеля. Розным яе аспектам: гэта і сама архітэктура, і міфалогія жылля, і семантыка арнаменту архітэктурнага дэкору. Гэта таксама і філасофія архітэктуры ў тым ліку і сучаснай. Мы будзем спрабаваць асэнсоўваць вось гэтую недарэчна ўзніклую апазіцыю старога і новага. Нармалёва – гэта павінна ўсё суіснаваць, у нас чамусьці гэта супрацьстаіць адно аднаму.

- Што нас чакае на першай лекцыі?

Плануецца прагляд фатаграфій. На першай сустрэчы мы будзем размаўляць пра "Архітэктурную разьбу, як феномен мастацкай культуры". Тэма гучыць так акадэмічна, але насамрэч будзе вольная гаворка, дзе будуць паднятыя пытанні і асаблівасцяў гомельскай архітэктуры. Паразмаўляем пра тую сітуацыю, якая зараз і тую, якая была ў 80-х, пра гістарыяграфію гэтага пытання. Прааналізуем, як ішло асэнсаванне яе асаблівасцяў у тым ліку і на маім прыкладзе.

- Увесь цыкл прысвечаны толькі "дрэву"?

Так ці інакш будзе ўзнікаць тэма архіткэтуры ня толькі драўлянай, але і гарадской архітэктуры Гомеля ўвогуле. Паразмаўляем пра асаблівасці стылістычных напрамкаў арітэктуры: канструктывізм, мадэрн, сталінскі ампір. І сучасная архітэктура будзе абмеркаваная , бо нам трэба разумець, што з'яўляецца абліччам горада, калі не драўляная архітэктура, тады што?

- Каго вы хацелі б пабачыць на сустрэчах?

У першую чаргу - зацікаўленых асоб, неабыякавых . Тых, хто падтрымлівае гэтую тэму ці наадварот апануюць ёй. Хацелася б пабачыць студэнтаў-архітэктараў. Ды новых людзей, каб яны пабачылі, што адбываецца ў нашым філіяле.

Да канца XIX ст Гомель у пераважнай сваёй частцы быў драўляным. Сёння ад гістарычнага аблічча гораду засталіся некалькі дзясяткаў дамкоў. У цэнтры горада – гэта так званы раён "свісток": Вуліцы Парыжскай камуны – Валатаўская, а таксама недалёка ад парку – раён "Спасава слабада": вуліцы Пралетарская - Пляханава. Усе гэтыя драўляныя дамы з непаўторным дэкорам, які па сцвярджэнню даследчыкаў, у гарадской рысе не сустракаецца больш нідзе ў свеце, не з'яўляюцца аб'ектамі гісторыка-культурнай спадчыны і паступова знікаюць. Між тым некаторым з іх толькі па афіцыйным дадзеным больш за 130 гадоў.

Раён "свісток" запланаваны пад знос у адпаведнасці з Генеральным планам развіцця гораду. Тут маюць стаць элітныя шматпавярховікі. Ужо зараз знесена частка дамоў па Валатаўской, таму цыкл сустрэч можа стаць добрай нагодай, каб звярнуць увагу людзей на гарадскую спадчыну.

Этнавечарына ад «Талакі»



26 студзеня ГМКГА «Талака» зладзіла этнаграфічную вечарыну з удзелам мінскага фольк-гурта «Vuraj». У гэты вечар ДК "Беліцкі" сабраў больш за 50 прыхільнікаў нефарматнай музыкі ў стылі этна на сапраўдную беларускую дыскатэку.

На вечары быў прэзентаваны аўдыё-дыск, падрыхтаваны па матывах экспедыцый па Гомельшчыне, што ладзіла арганізацыя напрацягу апошніх гадоў. Апроч таго, ўдзельнікам быў паказаны ўнікальны для Гомеля мультфільм па тых жа этнаграфічных матывах рэгіёна.

Атрымаць дыск у падарунак можна звязаўшыся з арганізатрамі праз сацыяльную сетку «Ў кантакце» або напісаўшы на мэйл talakahomel@gmail.com.

Варта дадаць, што ад пачатку вечарына мела адбыцца ў ГДУ імя Францішка Скарыны, аднак арганізатарам за 2 дні да мерапрыемства паведамілі пра нечаканы рамонт у памяшканні, таму месца сустрэчы давялося тэрмінова перанесці.

Васіль ГРЫНЯВІЦКІ

Сродкі масавай інфармацыі

паведамляюць...

30.01.2013 gomelcivil.org: «У Гомелі ідзе будаўніцтва набярэжнай уздоўж ракі Сож. Ня так даўно завяршылася першая чарга падаўжэння набярэжнай, якая разам з паркам з'яўляееца візітнай карткай гораду. Летась жыхары горада паспелі ацаніць першую частку, што падоўжыла аб'ект да бальніцы хуткай дапамогі. Зараз ідзе забіўка свай. Пасля заканчэння будовы яе даўжыня павялічыцца яшчэ прыкладна на 600 метраў і абноўленая набярэжная будзе складаць каля 2,5 кіламетраў ад Крушэўскага Спуску каля порта да клуба "Нэма". Такім чынам да яе можна будзе спусціцца пешкі ад Ільінскай царквы».

30.01.2013 gomelcivil.org: «Грамадская кампанія ў абарону балот стартавала яшчэ летась. У ёй прымаюць удзел такія арганізацыя, як "Зялёная сетка" , "Экадом", "Ахова птушак бацькаўшчыны", "Цэнтр экалагічных рашэнняў" і іншыя. Імі быў ініцыяваны ан-лайн збор подпісаў супраць Пастановы № 794 Савета міністраў Рэспублікі Беларусь «Па здабычы торфу і паляпшэнні ахоўных прыродных тэрыторый» ад 17 чэрвеня 2011 года. Паводле актывістаў рэалізацыя гэтага рашэння можа нанесці шкоду беларускім балотам, што месцяцца ў біялагічных заказніках і маюць ахоўвацца дзяржавай. Шэраг балот пад пагрозай… Кампанія выступае таксама супраць будаўніцтва новых брыкетных заводаў. У інтэрнэце распаўсюджаны відэаролік. Беларускія балоты называюць "лёгкімі Еўропы", таму знічшэнне іх можа нанесці непапраўную шкоду цэламу кантыненту. Таксама актывісты заклікаюць да адкрытага грамадскага абмеркавання дзенняў Урада ў гэтым напрамку і да адмовы ад палнаў рэарганізацы згаданых заказнікаў. Петыцыя мае на мэце сабраць сто тысяч подпісаў. На дадзены момант сабрана каля дзясятай часткі ад запланаванага. Такім чынам тэма меліарацыі беларускіх земляў не згасае з часоў саветаў».

>>> 8

7 <<<

20.01.2013

gomelcivil.org: «Незвычайную акцыю правялі актывісты гомельскага валанцёрскага руху па абароне беспрытульных жывёлаў. Некалькі хлопцаў ды дзяўчат-жывёлаабаронцаў прайшліся па ветэрынарных паліклініках і павіншавалі калляднымі песнямі ды вершыкамі знаёмых дактароў, што кожны дзень аказваюць дапамогу іх выхаванцам. Таксама валанцёры наведалі адну з сямей, у якой знайшлі прытулак тры сабакі, што былі на папячэнні ў руха».

21.01.2013

gomelcivil.org: «Члены Белорусского Хельсинского комитета Мария Климович и Алесь Евсеенко обратились к министру внутренних дел Игорю Шуневичу с жалобой на журналистов ведомственной газеты МВД “На страже”, которые “не считают своим долгом уважать национальные чувства цыган”. В период с 6 июля 2012 г. по 11 января 2013 г. в газете было опубликовано несколько заметок, содержавших упоминание национальной принадлежности некоторых преступников. “Такие публикации формируют у читательской аудитории негативное отношение к цыганской диаспоре в целом и, таким образом, способствуют разжиганию межэтнической вражды”, - отметила М.Климович…».

22.01.2013

spasemstranu.com: «Сёння 22 студзеня, спаўняецца 150 гад ад пачатку паўстання 1863-1864 гг. Гомельскія грамадскія актывісты кааліцыі “Наша Альтэрнатыва” пачалі святкаванне дня паўстання з вывешвання бел-чырвона-белага сцяга у цэнтры Гомеля. Актывістка Наталля Крывашэй кажа: «У 1863-1864гг. народ не пабаяўся выступіць супраць расейскага царызма. У параўнанні з імперыяй іх была маленькая горстка, але ж ідэя нацыянальнай барацьбы і свабоды перавысіла страх. Упершыню ў гады паўстання рэвалюцыянеры змагаліся не толькі за аднаўленне Рэчы Паспалітай, а і за новую дзяржаву – Беларусь. Царызм патапіў паўстанне ў крыві, але ідэі, якія зарадзіліся ў час паўстання, далі штуршок для стварэння нашай дзяржавы. Вывесіўшы гістарычны сцяг мы ушаноўваем памяць усіх, хто змагаўся за свабоду і незалежнасць. Парламент Літвы афіцыйна абвясціў 2013 год “Годам Паўстання 1863 г.”. А ў Гомелі нават няма ні вуліцы, ні помніка, прысвечаным падзеям і героям 1863-1864 гг….».

23.01.2013

gomelcivil.org: «Абаронцы беспрытульных жывёлаў з розных куткоў Беларусі прапануюць 27 студзеня далучыцца да акцыі “Спачуваньне”, мэта якой – выказаць сваё стаўленьне да сытуацыі з беспрытульнымі жывёламі ў нашай краіне.”Запрашаем цябе, неабыякавага да праблемы беспрытульных жывёлаў у тваім горадзе, прыняць удзел у гэтай мірнай акцыі з мэтай прыцягнуць увагу мясцовых уладаў да праблемы беспрытульных жывёлаў у нашай краіне - выказаць сваю пазіцыю адносна варварскага стаўленьня да жывёлаў, якія апынуліся па віне чалавека без прытулку і права на жыццё на нашых вуліцах. 27 студзеня дэманстратыўна выйдзіце на вуліцу, папярэдне пазначыўшы сябе зялёнай павязкай на руцэ, з ярка-жоўтым посудам і ,не хаваючы свайго намеру, пакарміце беспрытульных жывёл у двары вашага дома, затым раздайце як мага больш сацыяльных улётак у рукі мінакам (узоры ўлётак можна знайсьці ў мерапрыемстве суполкі ВКОНТАКТЕ). Пакажам усяму Свету, што нашаму гораду не чужая літасьць і спачуваньне, дабрыня і любоў да ўсяго жывога. Мы добрая і міралюбівая Нацыя і нішто цывілізаванае нам не ў дзівоцтва.” – зазначаюць арганізатары мерапрыемства ВКОНТАКТЕ…».

24.01.2013

belta.by: «Новые скульптуры и малые архитектурные формы украсят Аллею влюбленных и Аллею скамеек, которые расположены в Фестивальном парке в Гомеле… Проекты новых архитектурных объектов разработали и представили на открытый конкурс эскизных проектов гомельские студенты. В ближайшее время лучшие идеи ребят будут реализованы. В частности, скамейки, выполненные в виде гитары (автор - студентка БелГУТа Анастасия Браим), Эйфелевой башни (автор - студентка Гомельского дорожно-строительного техникума Кристина Лавшук), осьминога (автор проекта - студентка БелГУТа Юлия Шляхтич), и другие станут достойным продолжением Аллеи скамеек. Кроме того, новые декоративные скульптуры украсят Аллею влюбленных…».

25.01.2013

gomelradio.by: «Гомельских писателей хорошо знают за рубежом. Так, рассказ «Ремень отца»председателя Гомельского горотделения Белорусской библиотечной ассоциации Юрия Максименко опубликован в журнале Бурятии «Северо-Муйские огни», а украинский журнал «Пять стихий» опубликовал стихи гомельского автора. Стоит отметить, что с января в Гомеле будет выходить новый литературно-художественный журнал «Метаморфозы», уже хорошо известный на просторах России и Украины. Примечательно, что в нём размещать свои произведения будут не только писатели и поэты этих стран, но и литераторы из США, Казахстана и других. Главным редактором гомельского выпуска стала Наталья Сляднева, автор таких образовательно-познавательных журналов, как: «Эколог и я» и «Мир животных».



ИНФОРМАЦИОННЫЙ БЮЛЛЕТЕНЬ

Учредитель и редактор Василий ПОЛЯКОВ
А/я 28, 246003, Гомель. E-mail: vpalia@tut.by. Тираж 299 экз.
Отпечатано на личном оборудовании. Распространяется бесплатно.